

Gruzínsko sa dostalo do otrockej závislosti od USA, hrozí mu úplná strata suverenity

- CZ24 News | 5. prosince 2021

GRUZÍNSKO/USA: Príchod nového amerického prezidenta Joea Bidena do Bieleho domu priniesol zosilnenie protiruskej rétoriky. Významnú úlohu by v tomto úsilí mohli zohrať práve bývalé sovietske republiky, ktorým ich geografická poloha umožňuje vytvoriť okolo Ruska pomyselný kruh.

V súvislosti s až prehnaným prozápadným smerovaním sa okrem Ukrajiny najčastejšie spomína Gruzínsko. Nevelká krajina ležiaca na pomedzí Európy a Ázie, ktorej národ si vždy vysoko cenil svoju hrdosť a nezávislosť, sa po rozpade Sovietskeho zväzu začala orientovať najmä na USA. Dnes však už Tbilisi nemôže urobiť ani krok bez súhlasu Washingtonu.

Ak neposlúchne, príde zdvihnutý prst. Stačí spomenúť nahnevané listy amerických politikov bývalému gruzínskemu premiérovi Giorgimu Gachariovi – za dva mesiace ich dostal až šesť. Zaujímavé je, že ich autormi sú „priatelia Gruzínska“. Podporujú však nie súčasnú vládu, ale opozíciu.

Hra ruskou kartou

V nemilosti sa ocitla najmä strana Gruzínsky sen a jej zakladateľ, bývalý premiér a zároveň najbohatší človek v krajine Bidzina Ivanišvili. Ten sa okrem iného dostal do sporu aj s americkou spoločnosťou Frontera Resources, ktorá v Gruzínsku dlhé roky hľadala ropu a plyn a hovorila o veľkých náleziskách nerastných surovín.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘISPĚT

Jedným z cieľov Washingtonu je prístav Anaklia. Leží totiž neďaleko Abcházska, kde sa nachádzajú ruské vojenské základne. Práve Anaklia môže mať podľa bývalého kurátora ministerstva zahraničných vecí pre otázky Gruzínska Matthewa Bryzu „obrovský vplyv na perspektívu vstupu Gruzínska do NATO a jeho aspirácie na vstup do Európskej únie“.

Podľa niektorých kritikov si Washington gruzínsky prístav privlastnil a považuje ho za parkovisko pre svoje námorné vojská. Ide totiž o veľmi výhodne položené, strategické miesto, odkiaľ je možné ovládať strednú Áziu. Prekážkou idylických vzťahov je však Ivanišvili, politický oponent dlhoročného oblúbenca Západu Michaila Saakašviliho.

Ivanišvili síce udržiava strategické kontakty s USA, ale zároveň má záujem aj o nekonfliktný vzťah s Ruskom, a to konfrontačnej politike Washingtonu príliš

nevyhovuje.

Bidzina Ivanišvili a Michail Saakašvili. (Foto: archív)

Jeho strana Gruzínsky sen, ktorá je pri moci od roku 2012, sa tak ocitla v nemilosti Washingtonu. Stále však nie je celkom jasné, na koho z opozičných politikov USA stavili tentoraz.

Viacerí miestni analytici sa zhodujú, že za nepriazňou k Ivanišvilimu treba hľadať Michaila Saakašviliho a jeho Jediné národné hnutie, ktoré si stále udržiava vplyv v západných politických kruhoch.

Opozícia je presvedčená, že s primeranou zahraničnou podporou dokáže odstaviť Ivanišviliho Gruzínsky sen od moci. Okrem americkej karty hrá ešte s jednou, a to ruskou, s ktorou sa nedá prehrať. S obľubou napríklad opakuje, že mnohí ruskí politici navštevujú Abcházsko a Južné Osetsko bez povolenia Tbilisi.

U väčšinou prozápadne naladeného obyvateľstva vyvolávajú podobné slová návaly emócií. K čomu to môže viesť, ukázal rok 2019, keď sa poslanec Štátnej dумы Sergej Gavrillov, ktorý viedol ruskú delegáciu na Medziparlamentnom zhromaždení pravoslávnej cirkvi v Tbilisi, posadil do kresla predsedu parlamentu a prehovoril po rusky.

Opozícia bleskovo zorganizovala protiruské protestné zhromaždenia. Nasledoval útok na parlament, zrušenie priamych letov medzi Gruzínskom a Ruskom a mnohé ďalšie nepríjemnosti. „Podobné protesty nesú známky neslušnosti a politického kreténizmu,“ zhodnotil reakciu opozície analytik Demur Giorchelidze.

Koloniálna podriadenosť USA

Fakt je, že tradične hrdé Gruzínsko sa za posledné desaťročia dostalo do doslova až otrockej závislosti od USA. „Gruzínsko sa musí dostať z koloniálnej podriadenosti Západu,“ vraví právnička Nana Kakabadzeová.

„Naša vláda nie je schopná zvolať ani obyčajný ministerský brífing bez toho, aby jej to najprv schválil americký veľvyslanec... Tento problém sa nám zažral pod kožu tak hlboko, až pochybujem, že sa politici vo vysokých funkciách niekedy dokážu zbaviť tohto komplexu.“

USA s nevôľou sledujú, ako na juhu Kaukazu silnie vplyv iných regionálnych hráčov, a to Ruska, Iránu a Turecka.

Predseda Európskej rady Charles Michel s gruzínskou prezidentkou Salome Zurabišviliovou. (Foto: archív)

NATO pritom už desaťročia využíva cudzie územia na destabilizáciu regiónov a vytvorenie si vlastných oporných bodov. Práve Gruzínsko predstavuje vhodný priestor na posilnenie jeho pozície a rozšírenie nárazníkovej zóny.

Aj keď sa tam za posledných 30 rokov v politike veľa zmenilo, jedno zostáva nemenné – a to snaha stať sa súčasťou Západu. Na druhej strane aj Západ má záujem o to, aby bývalé krajiny ZSSR neboli pod ruským vplyvom.

Ivanišvili s jeho nekonfliktným postojom k Moskve však nie je práve ideálnym partnerom. Aj preto sa v kuloároch pováha, že by Západ rád pridal na zoznam požiadaviek voči Gruzínsku bod o všeobecnej amnestii, ktorý by umožnil Saakašvilimu vrátiť sa do krajiny a postaviť sa na čelo opozície.

Ak by však raz Gruzínsko predsa len vstúpilo do NATO, neznamenalo by to jeho väčšiu bezpečnosť, ale len vyostrenie napätia v regióne a zvýšenie rizika vzniku ozbrojených konfliktov. A aj keď Tbilisi neprestáva dúfať, že mu vojská aliancie pomôžu vrátiť Abcházsko a Južné Osetsko, je to len klamlivá ilúzia.

Okrem toho, súčasťou NATO ani EÚ sa Gruzínsko v blízkom čase nestane. Dokonca ani len pridruženým členom Európskej únie, ako sa už dlhší čas plánovalo. Môže sa len dostať do ešte väčšej závislosti od USA, vojenskej aj ekonomickej.

Ani investície, ktoré do tejto pomerne chudobnej krajiny prichádzajú, jej ekonomicky veľmi nepomáhajú, keďže sú zamerané predovšetkým na potreby bohatej vrstvy obyvateľstva.

Tlak Západu na vládnu stranu v Gruzínsku podľa všetkého neprestane. Ani všestranná podpora opozície. Ak sa však jeho vplyv v krajine prehĺbi a k moci sa dostane jednoznačne prozápadne a protirusky orientovaná opozícia, Gruzínsku hrozí úplná strata suverenity. Z krajiny, ktorá pred tridsiatimi rokmi vykročila na cestu samostatnosti, sa tak stane len ďalší satelit Washingtonu.

Foto: archív

Zdroj: napalete.sk